

El grup òptic troba “normal” el tancament de fàbriques a Catalunya per buscar costos més baixos

Redacció
BARCELONA

El fabricant català de productes òptics Indo està “estudiant oportunitats” per créixer a través de l’adquisició d’empreses als països de l’Europa de l’Est i també a l’Extrem Orient, especialment a la Xina. Així ho va anunciar el director general de la companyia, Antoni Olivella, que va afegir que s’ha contractat un equip professional per trobar les empreses que puguin interessar més el grup català, tant pel tipus de producte com pel cost.

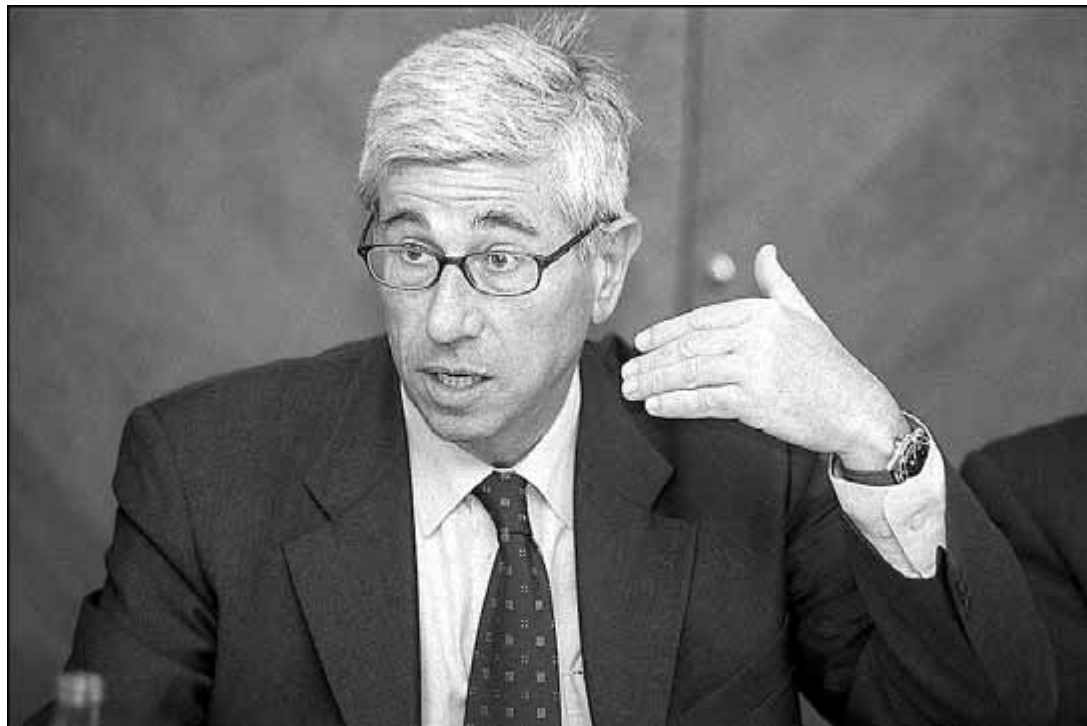
Olivella va argumentar la necessitat de conquerir mercats des de dins explicant que en un negoci com és l’òptica entrar en un altre país amb un producte madur “és quimèric”, perquè en aquest cas el retorn de la inversió no arriba fins al cap de 10 o 15 anys. Per això, va explicar, en el cas que es decidís abordar alguna operació d’aquesta mena seria a través de la compra o d’una aliança amb algun soci local.

Implantacions

De fet, Indo ja té una fàbrica a la Xina, on produeix 600.000 ulleres l’any, i n’està acabant una altra a Tailàndia, especialitzada en lens orgàniques, que s’inaugurarà aquest mes d’abril i que ha suposat una inversió de 6,7 milions d’euros, així com al Marroc, a Xile i a diversos punts d’Europa. Aquestes obertures, segons el grup, no van en detriment de les plantes ubicades a Catalunya, concretament a l’Hospitalet de Llobregat, Vila-

Indo estudia oportunitats per comprar empreses a l’Europa de l’Est i a la Xina

No descarta aliances per créixer al mercat internacional

Antoni Olivella en una compareixença davant dels mitjans de comunicació

fant i Tortosa, que mantindran intactes les seves plantilles.

Antoni Olivella es va referir als últims anuncis de tancaments de plantes a Catalunya per desplaçar-les a països amb costos més baixos, que va qualificar de “normals”, i va manifestar que Espanya té problemes de competitivitat, se-

gons informa Europa Press. En aquest sentit, va qualificar de “demagògia política” les declaracions dels últims dies sobre la deslocalització i va assegurar que Europa “no pot competir amb productes intensius en mà d’obra”.

El directiu d’Indo va recordar que el grup va tenir un

greu problema de competitivitat a finals dels anys 80 i va haver de fer una reconversió. Després d’aquest procés, les fàbriques catalanes s’han especialitzat en productes d’alt valor afegit i intensives en capital. En aquest sentit, va anunciar que la companyia preveu invertir el 2,8 per cent

198 empreses van cap a l’Est

Un total de 198 empreses espanyoles han fet inversions directes als països de l’Est d’Europa, segons el registre d’inversions del ministeri d’Economia. Polònia, amb 56, és el país que ha rebut més projectes empresarials. Això consta en la resposta parlamentària a una pregunta del portaveu d’economia de CiU al Congrés, Josep Sánchez Llibre, s’interessava per les companyies que s’havien establert més enllà de les fronteres de la Unió Europea. Després de Polònia, els països predilectes són Txèquia i Hongria.

de la seva facturació en recerca i desenvolupament i ampliar la seva plantilla d’investigadors un 10 per cent en totes les àrees de negoci. De tota manera, va lamentar que la legislació espanyola posa “traves” a invertir en R+D i va reclamar més facilitats per accedir a les desgravacions fiscals.

AGRICULTURA — ALIMENTACIÓ

La dieta mediterrània, una alimentació sostenible en un món que esgota recursos

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Poc abans que sortís publicat l’informe sobre l’estat del món que elabora anualment el Worldwatch Institute, organització no governamental radicada als Estats Units, la Fundació Agrícola Catalana es preguntava en aquestes pàgines si hi ha prou aigua al món per alimentar-nos, sobretot tenint en compte que la dieta dels països desenvolupats, rica en proteïnes d’origen animal, s’està exportant a la resta del món. La pregunta té sentit si tenim en compte que el bestiar –vedells, pollastres, xais, porcs, etc.– no s’alimenta únicament de pastures, sinó de gra, de cereals que l’home podria ingerir directament i que, en canvi, ingereix cada cop més a través d’una dieta que conté un excés de proteïnes d’origen animal. I per cada quilo de carn calen 3.500 litres d’aigua en forma de 2,5 quilos de pinso. D’altra banda, si el rendiment de l’agricultura tradicional de cereal a l’Estat espanyol era de 20 a 1, és a dir, per produir 20 calories alimentàries s’invertia 1 caloria de sol, l’agricultura actual té un rendiment de 0,8 a 1, és a dir, el balanç energètic és negatiu o, cosa que és el mateix, per produir 0,8 calories d’aliment s’inverteix una caloria de petroli, energia no renovable.

El Worldwatch Institute apuntava una dada que ens pot deixar perplexos: caldrien tres vegades la Terra si tot el món prengué com a model de

consum el dels països desenvolupats. I l’alarma esclata sense ajornaments, ja que, d’acord amb la tendència generalitzada, en el moment en què augmenta la renda es produeixen canvis en la dieta alimentària que suposen un increment de la ingesta de proteïnes d’origen animal. I aquesta tendència ja s’ha detectat en un país tan poblat com la Xina.

Centrant-nos en l’alimentació, i en l’agricultura i la ramaderia com a sector responsable de produir aliments per al consumidor, la despesa d’aigua necessària per produir de la manera com s’està fent actualment esgota els recursos naturals, ja que no es dona temps a la renovació mitjançant el cicle natural. Alhora, cal tenir present que 826 milions de persones pateixen gana, i, a l’altre cantó de la moneda, la població amb problemes de salut derivats de l’obesitat augmenta cada cop més.

Fa dos anys, el Worldwatch Institute apuntava com a possible mesura per pal·liar els problemes d’obesitat en els països desenvolupats la informació sobre el contingut de greixos en els productes alimentaris. Enguany, felicitem aquesta organització per una proposta més assenyada: la revisió de la dieta alimentària. Perquè no es pot demonitzar un producte aïlladament, sinó que cal tenir en compte el patró alimentari i els equilibris que es fan en els àpats. Des de la Fundació Agrícola Catalana defensem el model de dieta alimentària sostenible, que combina una alimentació saludable per al cos humà produïda d’acord amb els recursos naturals disponibles per a la producció d’aliments. En el nostre cas, la dieta mediterrània tradicional compleix amb els requisits de ser beneficiosa per a la salut humana i per a l’equilibri mediambiental. En d’altres zones del món, hi ha dietes assi-

milables a la mediterrània que també donen més pes a les proteïnes d’origen vegetal que a les d’origen animal. No es tracta, evidentment, de convertir-nos en vegetarians, sinó de cercar l’equilibri entre aliments, i recuperar el model tradicional d’alimentació. I fins i tot exportar-lo i mantenir l’intercanvi amb altres dietes assimilables seria una bona manera de difondre salut i sostenibilitat.

Mantenir i estendre dietes riques en proteïna animal, seguint modes que s’estan imposant també a casa nostra, significa malbaratar els recursos propis i també els del planeta. Com a il·lustració, més del 40% dels cereals del món s’utilitzen per engrèixar el bestiar, mentre que el Consell per a l’Alimentació Mundial de l’ONU calcula que dedicar a l’alimentació humana entre el 10 i el 15% del gra que es destina a la ramaderia suposaria eradicar la fam. Les presses i el ritme de vida accelerat no són excusa per a una alimentació equilibrada: la indústria agroalimentària de Catalunya posa a disposició del consumidor productes de preparació ràpida inspirats en el model de la dieta mediterrània, tot aplicant noves tecnologies fruit de les inversions en recerca i desenvolupament per aconseguir una oferta de qualitat. I és que una dieta sana i sostenible és la que millor s’ajusta a les condicions de vida dels nostres temps.